
Trei soluții pentru egalitatea de gen în educație.

Mai multe creșe, mai multă lectură și soluții TIC

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Swiss Agency for Development
and Cooperation SDC
Agenția Elvețiană pentru
Dezvoltare și Cooperare

Danida

Această analiză este realizată de Centrul Parteneriat pentru Dezvoltare cu suportul Fundației Est-Europene, din resursele acordate de Agenția Elvețiană pentru Dezvoltare și Cooperare, Guvernul Suediei și Ministerul Afacerilor Externe al Regatului Danemarcei/DANIDA. Opiniile exprimate aparțin autorilor și nu reflectă neapărat punctul de vedere al donatorilor.

CUPRINS

I. REZUMAT	3
II. TENDINȚE.....	4
III. CELE MAI IMPORTNANTE INEGALITĂȚI DE GEN DIN EDUCAȚIE	5
3.1.CREȘELE – MAREA RESTANȚĂ A SISTEMULUI EDUCAȚIONAL DIN MOLDOVA.....	5
3.2. DIFERENȚELE DE GEN ÎN PERFORMANȚA ACADEMINCĂ	6
3.3. SEGREGAREA PE DOMENII DE STUDIU	10
IV. RECOMANDĂRI DE POLITICI	12
DESPRE CENTRUL PARTENERIAT PENTRU DEZVOLTARE	15

I. REZUMAT

Educația este un domeniu în care nivelul egalității de gen nu s-a modificat semnificativ în ultimii ani. Măsurată prin intermediul indexului egalității de gen (de la 0 la 100), educația avea în anul 2014 un punctaj al egalității de 54. În anul 2009 valoarea indexului era de 55, fapt care indică că politicile din domeniul educației, precum și cele menite să asigure egalitatea de gen (Programul Național de Asigurare a Egalității de Gen 2010-2015) nu au fost destul de eficiente din această perspectivă.

Există trei preocupări majore cu privire la egalitatea de gen în educație. Acestea sunt următoarele: (i) reconcilierea vieții profesionale și cea de familie pentru femei devine tot mai dificilă, în special din cauza accesului limitat la servicii de creșă, (ii) există diferențe de gen în performanțele academice (fetele au o reușită medie mai înaltă decât a băieților), (iii) în ultimii ani s-a accentuat segregarea de gen în selectarea opțiunilor de studii post gimnaziale.

Diferențele de gen în performanța academică sunt suficient de relevante. Diferențele de gen sunt semnificative, în comparație cu alte elemente care pot fi considerate relevante performanței academice. Dacă am împărți aceste elemente în două categorii: prima, cu referire la *sistemul educațional*, care se referă la: caracteristicile clasei (clase cu un număr mare sau mic de elevi), instituției de învățământ (privată sau publică, din mediul urban sau rural), gradul didactic al profesorului etc.; și a doua, ce ține de *caracteristicile personale ale elevilor*, incluzând elemente precum: nivelul de acces la calculator al elevilor, nivelul de venituri a familiei, dacă a frecventat copilul grădinița sau nu, atestăm că perspectiva genului se dovedește a fi destul de semnificativă în comparație atât cu elementele ce țin de sistemul educațional cât și cu cele ce se referă la caracteristicile elevilor în explicarea diferențelor în performanța academică.

Segregarea academică a rămas neschimbata în ultimii 5 ani. Băieții tind să aleagă mai mult specialități legate de profilul real (științe exacte, inginerie, tehnologii de fabricare, tehnologie chimică, arhitectură și construcții), iar fetele optează, în deosebi, pentru specializări legate de profilul umanist (arte, științe umanistice, politice, sociale, istorie, cultură, asistența socială, științe ale comunicării).

Inegalitățile legate de performanța și segregarea academică sunt determinate, în special, de rolurile și stereotipurile de gen, așa zisa *socializare de gen* a fetelor și băieților. Stereotipurile de gen care stau la baza acestei socializări de gen pot fi grupate în două categorii: (i) cele legate de modul de învățare a băieților și fetelor, și (ii) cele legate de rolurile de gen în ceea ce privește cariera și viața de familie.

Este nevoie de o abordare pragmatică – 3 intervenții majore și 2 precondiții. Intervențiile de reducere a inegalităților de gen în domeniul educației trebuie în mod prioritar să vizeze: (i) extinderea accesului la servicii de creșe, fapt care va facilita semnificativ posibilitatea femeilor, dar și a bărbaților, să reconcilieze viața profesională cu cea de familie; (ii) un efort mai comprehensiv de promovare a lecturii în rândul elevilor, în special a băieților, (iii) integrarea soluțiilor TIC în procesul educațional, în special pentru elevii din zonele rurale, care nu au acces deplin la tehnologii informaționale și internet. Totodată, pentru ca aceste priorități să fie implementate cu succes, Ministerul Educației trebuie să se asigure că: (i) colectează date desegregate pe criteriul de gen, în special cele care țin de performanța academică, (ii) tematica educației pentru gen este o preocupare explicită și concentrată, iar invizibilitatea de gen din programele și materialele curriculare este exclusă și nu promovează stereotipuri de gen.

II. TENDINȚE

Educația din Republica Moldova este un sector cu un nivel redus al nivelului egalității de gen. Acest fapt este relevat de calculele Indexului Egalității de Gen¹. Indexul măsoară egalitatea de gen de la 0 (lipsă egală de egalitate) la 100 (egalitate perfectă). Nivelul egalității de gen pentru domeniul educației este aproape la jumătatea polurilor de egalitate/inegalitate, alte două domenii cu un nivel mai redus al egalității de gen vizează stereotipurile și domeniul politicii.

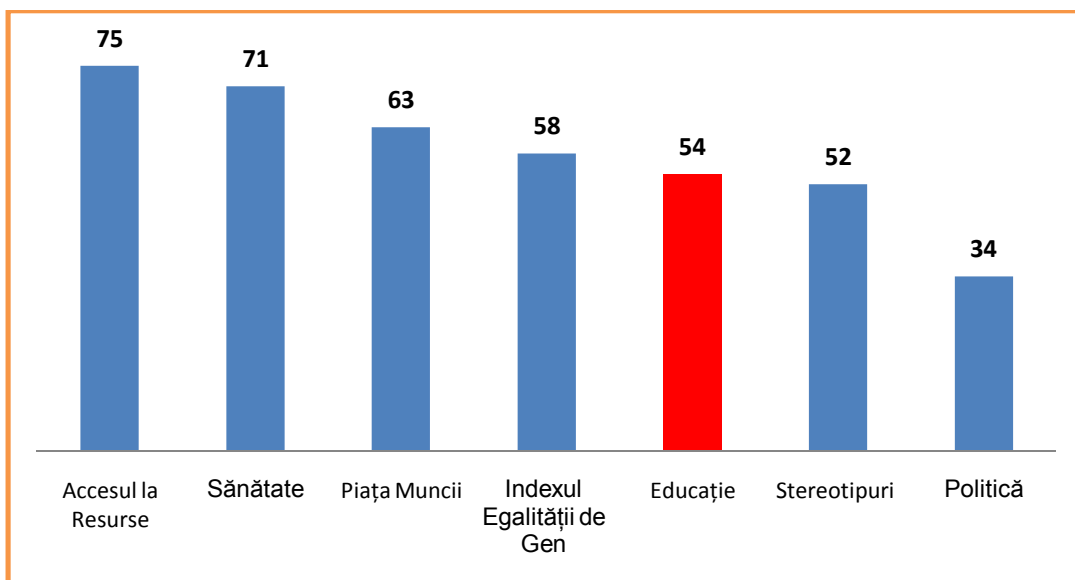

Figura 1: Nivelul egalității de gen pe domenii,
Sursa: Indexul Egalității de Gen 2015.

Nivelul egalității de gen în domeniul educației nu s-a modificat semnificativ. Astfel, nivelul egalității de gen era mai mare în anul 2009, comparativ cu valoarea acestuia în 2014. Acest fapt demonstrează că politicile din domeniul educației precum și cele menite să asigure egalitatea de gen (Programul Național de Asigurare a Egalității de Gen 2010-2015) nu au fost eficiente din această perspectivă.

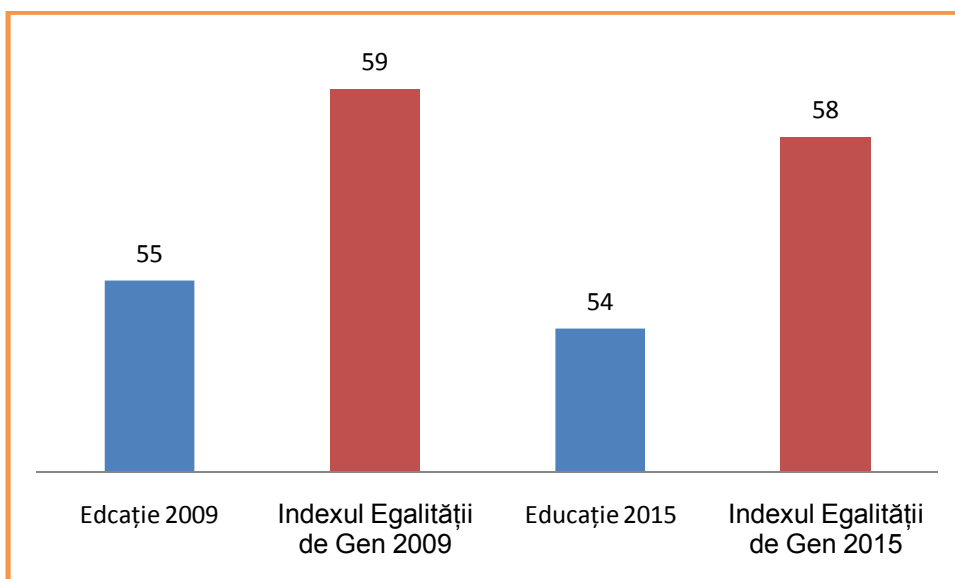

Figura 2: Evoluția nivelului de egalitate de gen în domeniul educației 2009-2014.
Sursa: Indexul Egalității de Gen 2015.

¹ Indexul Egalității de Gen, realizat de către Centrul Parteneriat pentru Dezvoltare,
http://progen.md/files/7562_raport_indexul_egalitatii_gen_2015final.pdf

III. CELE MAI IMPORTANTE INEGALITĂȚI DE GEN DIN EDUCAȚIE

3.1. CREȘELE – MAREA RESTANȚĂ A SISTEMULUI EDUCAȚIONAL DIN MOLDOVA

Pentru femei, reconcilierea vieții profesionale și cea de familie devine tot mai dificilă. Datele cu privire la rata de ocupare a femeilor și bărbaților, care au cel puțin un copil de vârstă preșcolară, indică o tendință divergentă – rata de ocupare a femeilor cu cel puțin un copil de vârstă preșcolară este în scădere, vezi figura 3. În 2014 diferența dintre femeile ocupate care nu aveau copii de vârstă preșcolară și cele care aveau un copil de vârstă preșcolară era de 20%, una dintre cele mai semnificative diferențe, dacă ar fi comparate în context european.

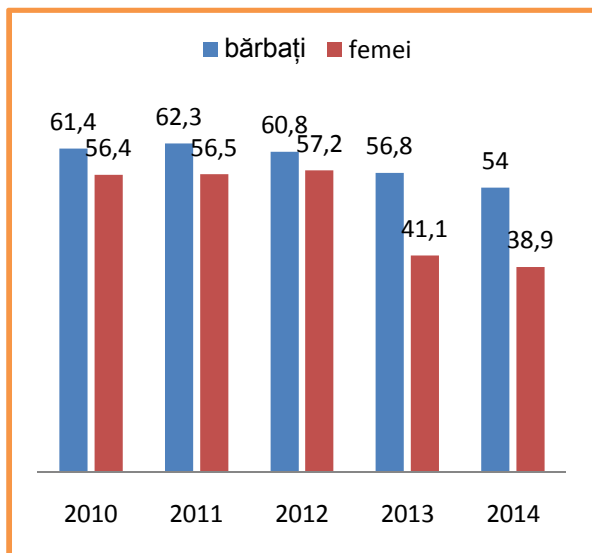

Figura 3: Rate de ocupare a bărbaților și femeilor (25-49 ani) care au cel puțin un copil de vârstă preșcolară
Sursa: BNS

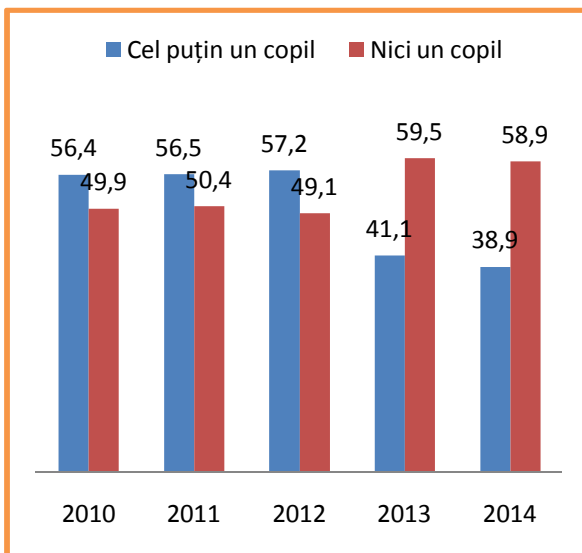

Figura 4: Rate de ocupare a femeilor (25-49 de ani) cu și fără copil de vârstă preșcolară.
Sursa: BNS

Nivelul redus de servicii de creșă contribuie la deteriorarea poziției femeilor pe piața muncii. Astfel, în țările în care nivelul de acces la servicii de creșă este redus, (i) rata de ocupare a femeilor de vârstă reproductivă este mult mai mică, iar (ii) diferența de gen la salarii crește.

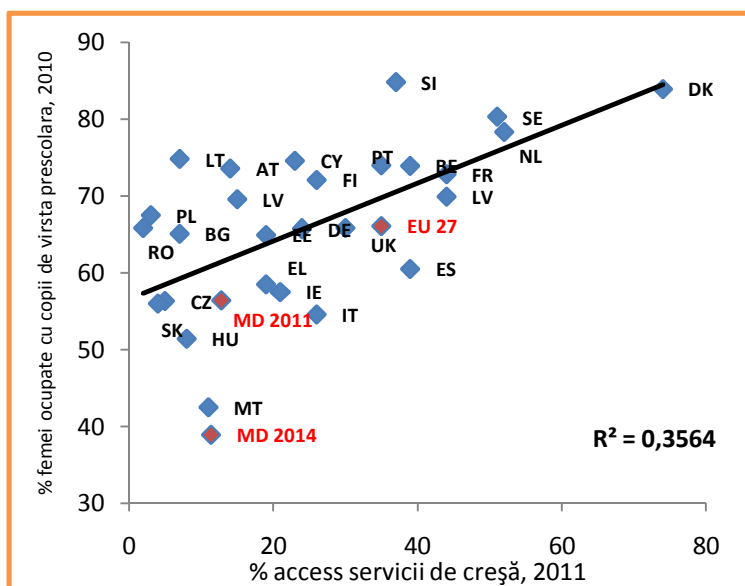

Figura 5: Relația dintre accesul la creșe și rata ocupării
Sursa: Eurostat, BNS

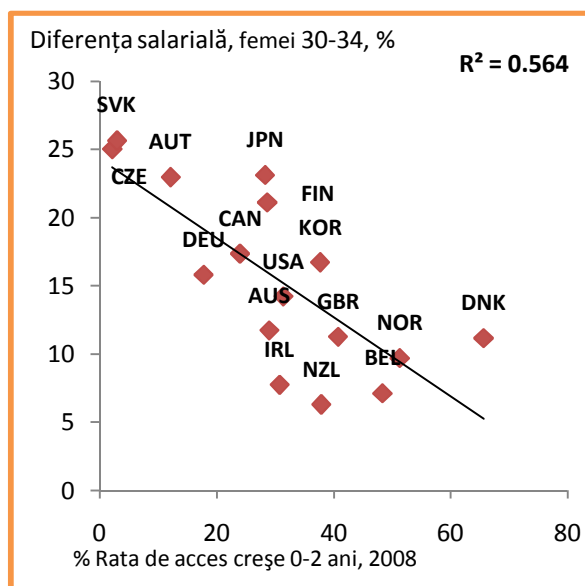

Figura 6: Relația dintre creșe și diferențele salariale.
Sursa: OECD

Politicile de ocupare a femeilor nu exclud politicile pronataliste. Experiența altor țări din Uniunea Europeană arată, că printr-un mix eficient de politici, femele nu trebuie să aleagă între familie și carieră. Astfel, în multe țări din UE, în care rata de ocupare a femeilor este destul de înaltă, rata fertilității este una din cele mai mari – acestea sunt țările care oferă acces larg la serviciile de creșă, încurajează tații să se implice în utilizarea concediului de îngrijire a copilului etc.

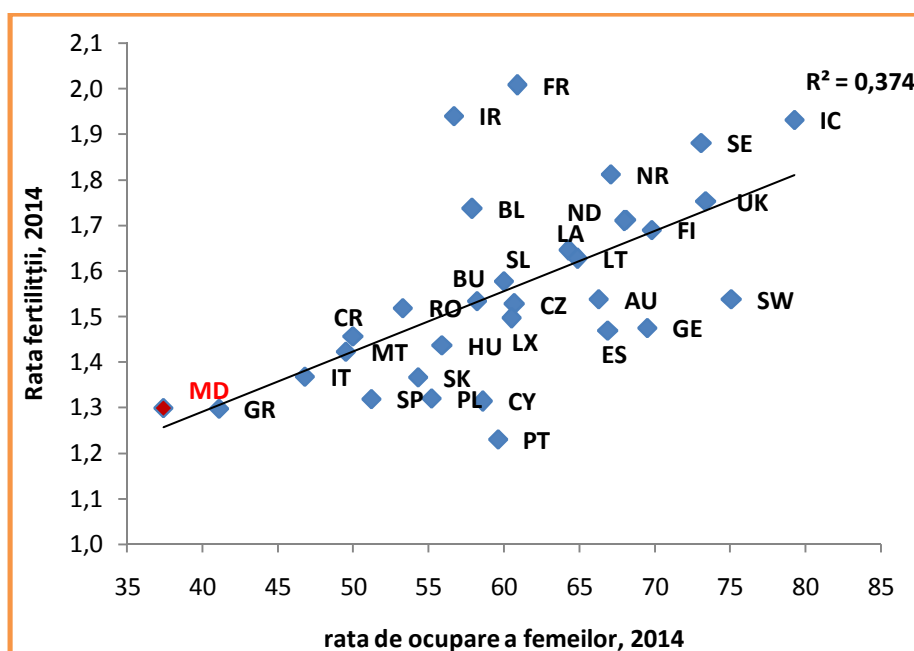

Figura 7: Rata ocupării femeilor și rata fertilității,
Sursa: Eurostat

3.2. DIFERENȚELE DE GEN ÎN PERFORMANȚA ACADEMICĂ

Fetele înregistrează reușite mai bune la toate subiectele academice. Rezultatele testării aptitudinilor fetelor și băieților din Republica Moldova, realizată în anul 2015, pentru trei subiecte academice, efectuată în rândul elevilor claselor a IX-a și a IV-a, arată că fetele au înregistrat performanțe mai înalte decât băieții (vezi figura 8). Aceeași tendință – performanțele medii ale fetelor sunt mai mari comparativ cu cele ale băieților² – poate fi observată și în baza rezultatelor PISA 2009 din Republica Moldova (vezi figura 9).

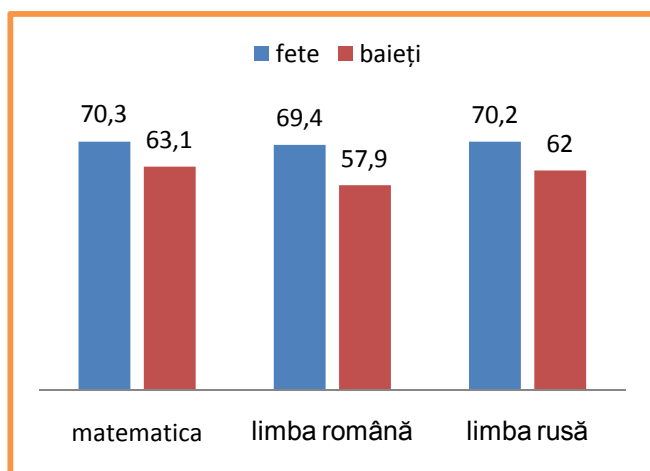

Figura 8: Diferențe academice de gen, cl IX
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

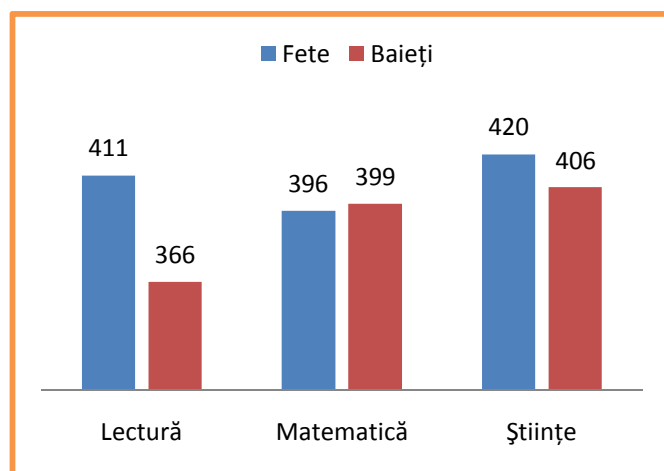

Figura 9: Diferențe de gen al rezultatelor PISA
Sursa: OECD

² Cu unele diferențe, la rezultatele de matematică, în cadrul testelor PISA în care cel mai frecvent punctajul băieților este mai mare decât cel al fetelor.

Diferențele de gen în performanța academică cresc odată cu vârsta elevilor. Astfel, performanțele fetelor comparativ cu cele ale băieților sunt mai înalte în clasa a IX-a decât în clasa a IV-a. Acest lucru indică o anumită *socializare de gen* a elevilor, ceea ce înseamnă că diferențele de gen în performanța academică nu sunt explicate prin factori obiectivi, ci, mai degrabă, prin faptul că băieții și fetele din perioada școlară *învață* anumite roluri și comportamente de gen, care se accentuează odată cu vârsta.

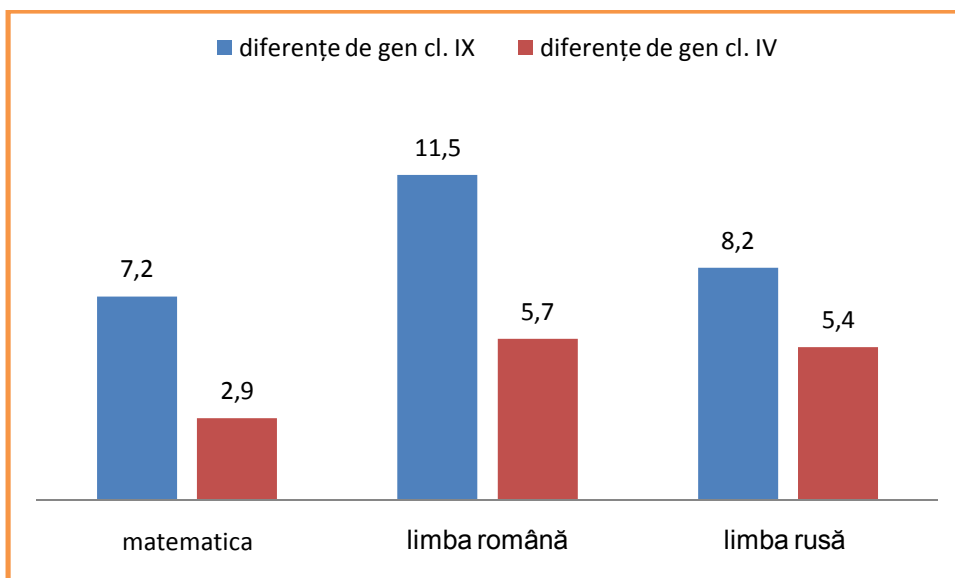

Figura 10: Diferențele de gen în clasele a IX-a și a IV-a
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

Diferențele de gen în performanța academică sunt suficient de relevante. Diferențele de gen sunt semnificative în comparație cu alte elemente, care pot fi considerate relevante performanței academice. Astfel, referindu-ne la categoria ce ține de *sistemul educațional* (figura 11), includem caracteristici cu privire la: clasă, instituția de învățământ, gradul didactic al profesorului etc.; La categoria *caracteristicile personale ale elevilor* (figura 12), ne referim la: nivelul de acces la calculator al elevilor, nivelul de venituri ale familiei sau frecvența elevului la grădiniță. Diferențele de gen sunt destul de importante în comparație cu elementele ce țin de sistemul educațional și, la fel de importante, când ne referim la caracteristicile personale ale elevilor. Acestea, în mare măsură, explică diferența în performanța academică. Un cadru de politici publice bazat pe evidențe trebuie să țină cont de aceste elemente atunci, când sunt elaborate intervenții menite să crească performanța academică a elevilor.

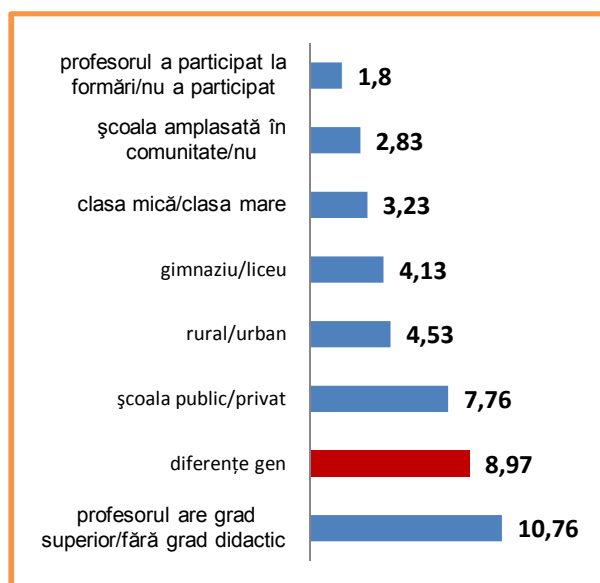

Figura 11: Elementele de sistem în performanța academică
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

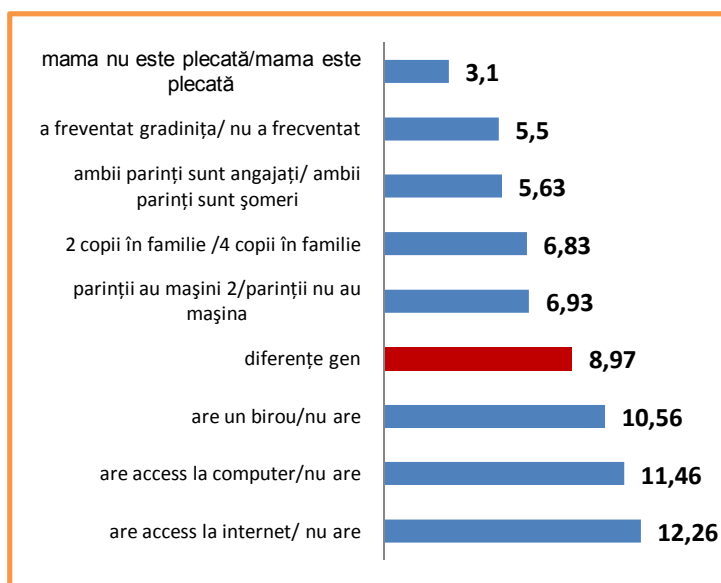

Figura 12: Elemente ce țin de caracteristicile elevilor
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

Fetele dedică mai mult timp studiilor decât băieții. Diferențele de gen în performanța academică pot fi explicate în mare parte prin elemente de comportament – care sunt influențate de roluri și stereotipuri de gen. Un asemenea element crucial este timpul dedicat de către elevii claselor a IX-a pentru realizarea temelor de acasă (figura 13) și timpul dedicat de către elevi pentru studii suplimentare (figura 14). În ambele cazuri, putem observa că un număr mai mare de fete acordă semnificativ mai mult timp pentru aceste activități, în comparație cu băieții.

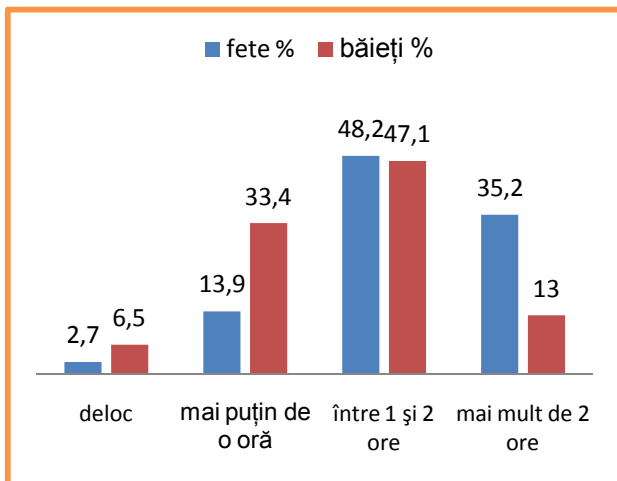

Figura 13: Timpul dedicat temelor de acasă.
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

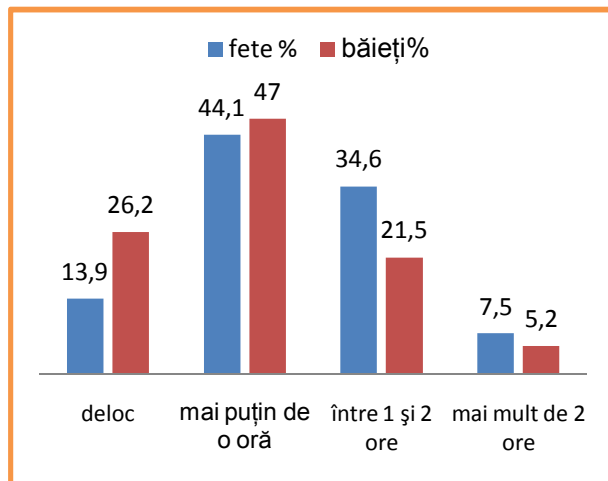

Figura 14: Timpul dedicat studiilor suplimentare.
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

Fetele preferă mai mult lectură, băieții preferă mai mult jocurile la calculator. Un alt element esențial, care explică diferența de gen în performanța academică, este legat de timpul pe care elevii claselor a IX-a îl dedică lecturii, fapt asociat cu o mai bună performanță academică, și timpul acordat de elevi pentru jocurile de calculator. Din graficele de mai jos putem observa că aceste elemente comportamentale (care sunt susceptibile socializării de gen) sunt divizate în dependență de genul elevului – fetele tind să citească mai mult comparativ cu băieții, iar aceștia din urmă consumă mai mult timp, jucându-se la calculator.

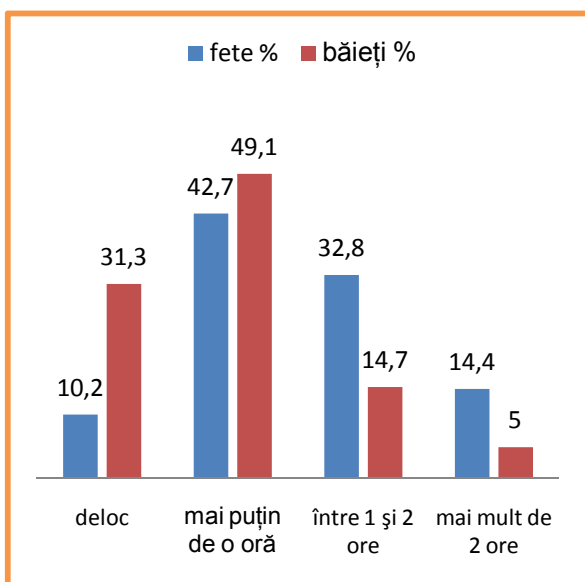

Figura 15: Timpul dedicat lecturii
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

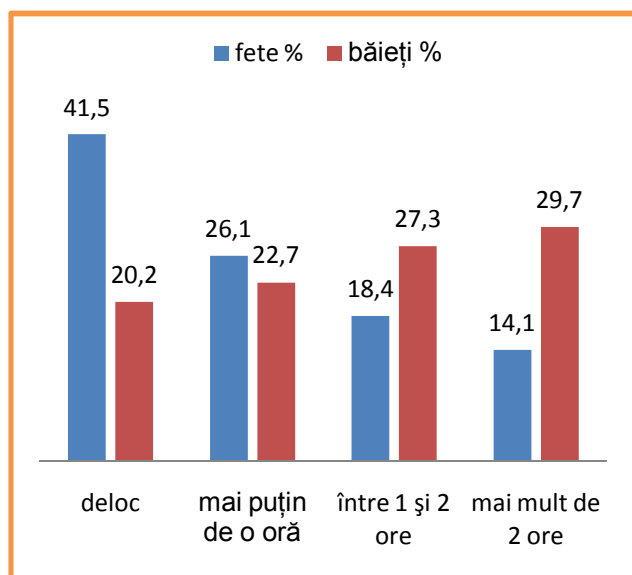

Figura 16: Timpul dedicat jocurilor de calculator
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

Predilecția pentru lectură a fetelor și cea pentru jocuri la calculator a băieților se acutizează odată cu vârsta acestora. Datele prezentate mai jos demonstrează o dată în plus veridicitatea ipotezei formulate în această analiză și anume că: (i) diferențele de gen în performanța academică pot fi explicate prin elementele comportamentale ale elevilor, (ii) aceste elemente de comportament sunt determinate de rolurile de gen, (iii) rolurile de gen sunt învățate și se accentuează odată cu vârsta elevilor.

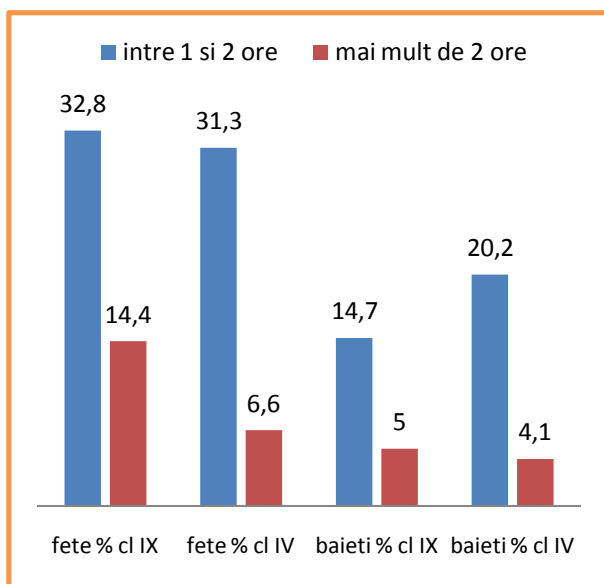

Figura 17: Diferențele de gen pentru lectură
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

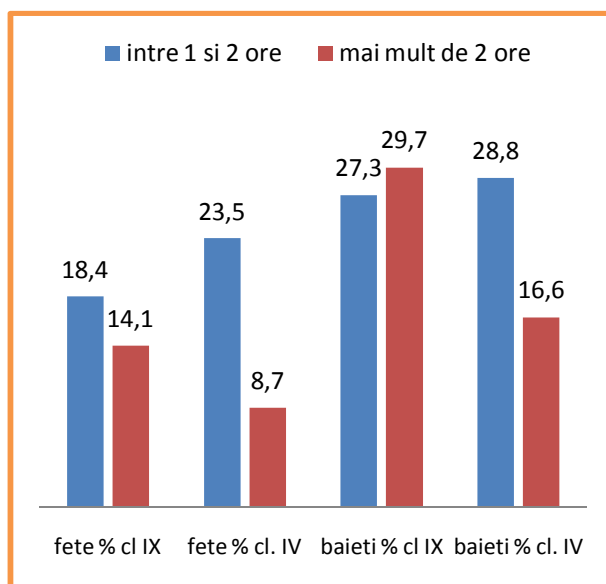

Figura 18: Diferențele de gen în timpul dedicat jocurilor
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

Cel mai probabil, băieții sunt socializați să displacă lectura. În clasele a IV-a atât fetelor, cât și băieților le place lectura și matematica, deși ponderea fetelor este un pic mai mare, în special, pentru lectură. În clasele a IX-a, observăm că: (i) procentul fetelor și băieților cărora le place matematica se înjumătățește, (ii) ponderea băieților cărora le place lectura s-a înjumătățit, iar a fetelor a rămas relativ neschimbată.

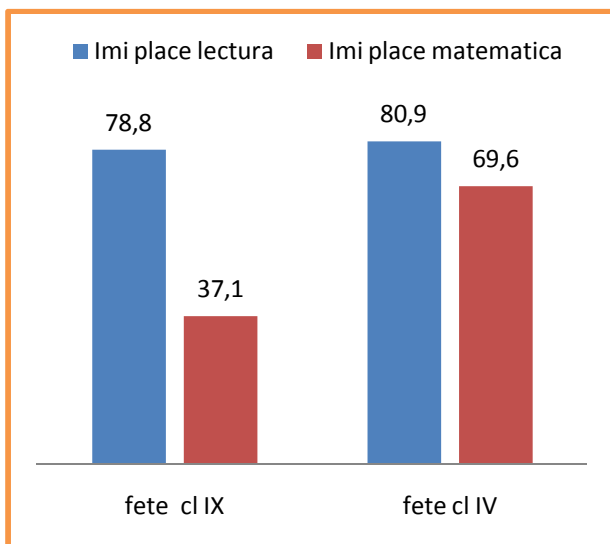

Figura 19: % fete cărora le place lectura și matematica
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

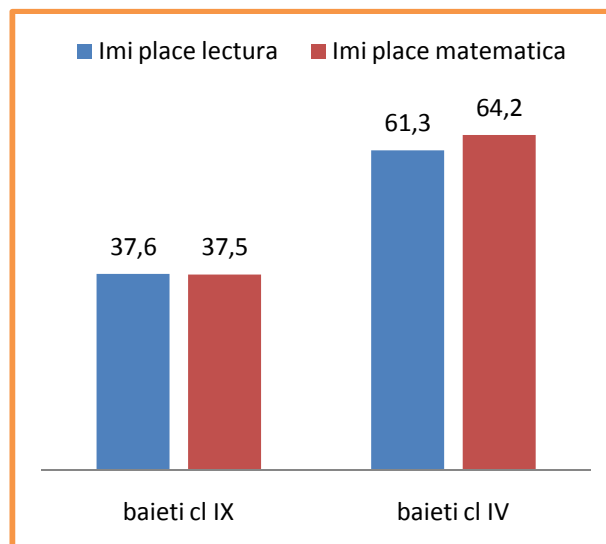

Figura 20: % băieți cărora le place lectura și matematica
Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

3.3. SEGREGAREA PE DOMENII DE STUDIU

Segregarea a rămas neschimbata în ultimii 5 ani. O altă preocupare în ceea ce privește egalitatea de gen se referă la segregarea în bază de gen a opțiunilor de studii ale fetelor și băieților. Ultimii tind să aleagă mai mult specialități legate de profilul real (științe exacte, inginerie, tehnologii de fabricare, tehnologie chimică, arhitectură și construcții), iar fetele optează pentru specializări legate de profilul umanist (arte, cultură, istorie, filologie, științe politice, sociale, asistența socială, științe ale comunicării). Totodată, fetele pledează în mai mare măsură pentru continuarea studiilor superioare, pe când băieții preferă educația terțiară. Cu unele mici excepții, nivelul de segregare³ s-a agravat în anul 2014, comparativ cu anul 2009. Acest fapt are repercusiuni pe termen lung prin faptul, că tot mai mult va scădea ponderea bărbaților angajați cu studii superioare pe piața muncii.

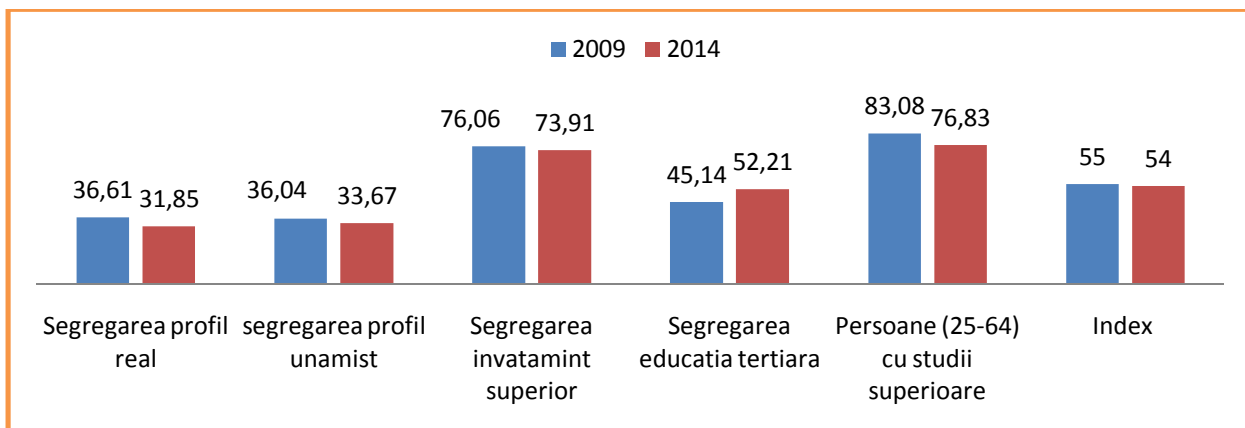

Figura 21: Nivelul de segregare de gen în educație pentru 2009-2014

Sursa: Indexul Egalității de Gen 2015

Segregarea de gen în educație nu este determinată de elemente obiective. Ambiția și nivelul de motivare influențează predilecția pentru anumite profesii. Elevii care își doresc să continue studiile într-o instituție de învățământ superior au un rezultat mai mare la testări, comparativ cu cei care aleg o școală profesională. Totodată, rezultatul testărilor este legat și de domeniul de studiu al elevilor. Absolvenții care optează pentru domenii precum agricultură, construcții și industrie, au rezultate mai mici la testări. Iar aceste domenii sunt dominate, de obicei, de bărbați.

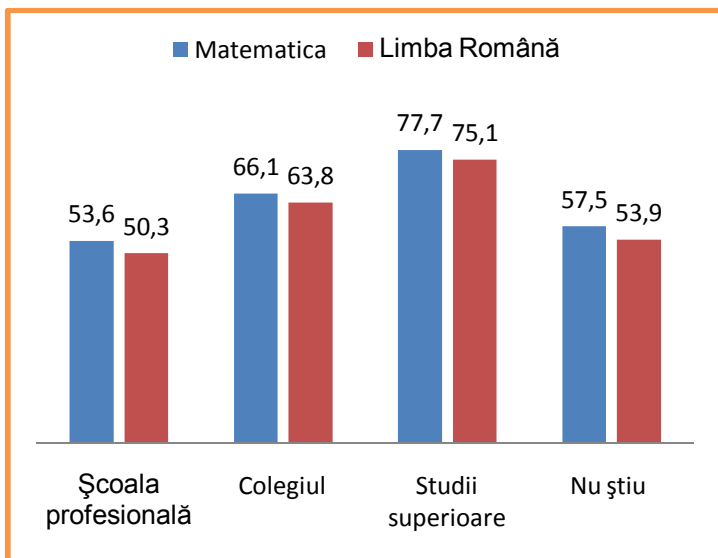

Figura 22: Rezultatele testelor și nivelul de ambiție

Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

	Matematica	Limba Romana
Agricultura	55,9	51
Comerț	67,9	64
Pedagogie	70,5	71
Medicina	76,1	73,3
Industria	65,8	63,2
Construcții	57,1	52,1
Justiție	73,9	73,2
Afaceri	72	68,7

Tabelul 1: Rezultatele testelor și domeniul de angajare

Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

³ Măsurat prin indicele de segregare, calculat ca și raportul dintre ponderea genului minoritar de studenți și ponderea genului majoritar de studenți pe domeniile de studii.

Rolurile de gen în familie determină într-o mare măsură opțiunile de carieră ale tinerilor. Băieții tind să opteze pentru cariere care ar aduce un câștig financiar mai rapid (vezi figura 23). Acest fapt se explică în mare parte prin rolul de gen atribuit bărbaților, precum că *este mai mult de datoria lor să aducă bani acasă, să întrețină familia* (vezi figura 24). Astfel, aceste stereotipuri îi determină pe tinerii de gen masculin să decidă în favoarea studiilor de scurtă durată și a specialităților în care venitul potențial este mai mare. Fetele, însă, sunt orientate să prioritizeze viața de familie și astfel pledează pentru opțiuni de carieră care le-ar permite să combine mai ușor viața profesională cu cea de familie.

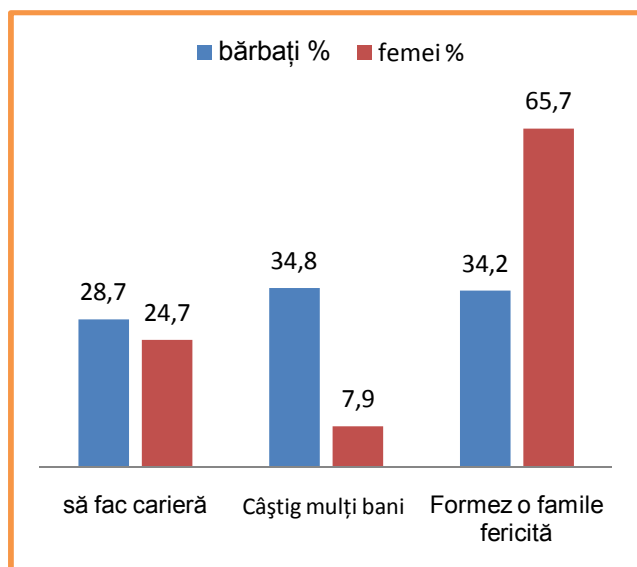

Figura 23: Scopul principal în viață, tineri 15-30 ani
Sursa: BNS

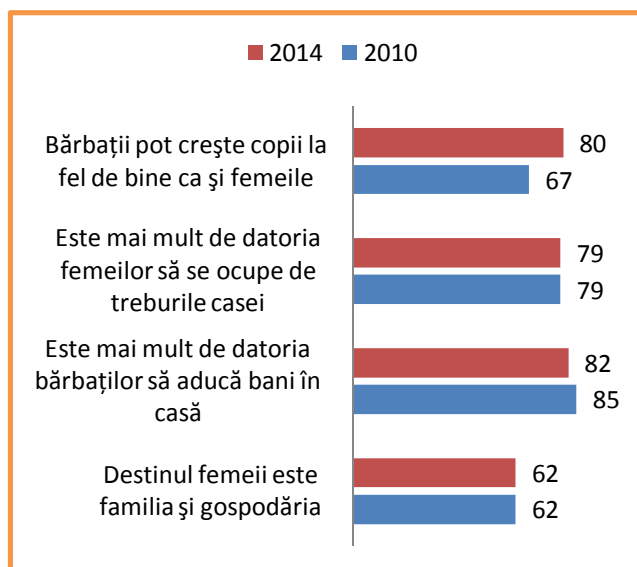

Figura 24: Percepțiile cetățenilor asupra rolurilor de gen
Sursa: Fundația Soros, IPP

Motivul de întrerupere a studiilor este determinat, în mare parte, de rolurile de gen. Rolurile de gen influențează și cauzele pentru care tinerii întrerup studiile. De cele mai multe ori, fetele întrerup studiile din cauza unor motive care par a se încadra în rolurile de gen cu care acestea sunt socializate: grija de familie (24,44%), dificultatea în finanțare (30%). Bărbații au întrerupt studiile din cauza unor factori care tot pot fi determinați de roluri de gen, cum ar fi necesitatea de a lucra/câștiga bani (37,84%), lipsa de interes (20,95% + 11,49% nereușita la examene + 12,84% dificultatea în însușirea obiectelor).

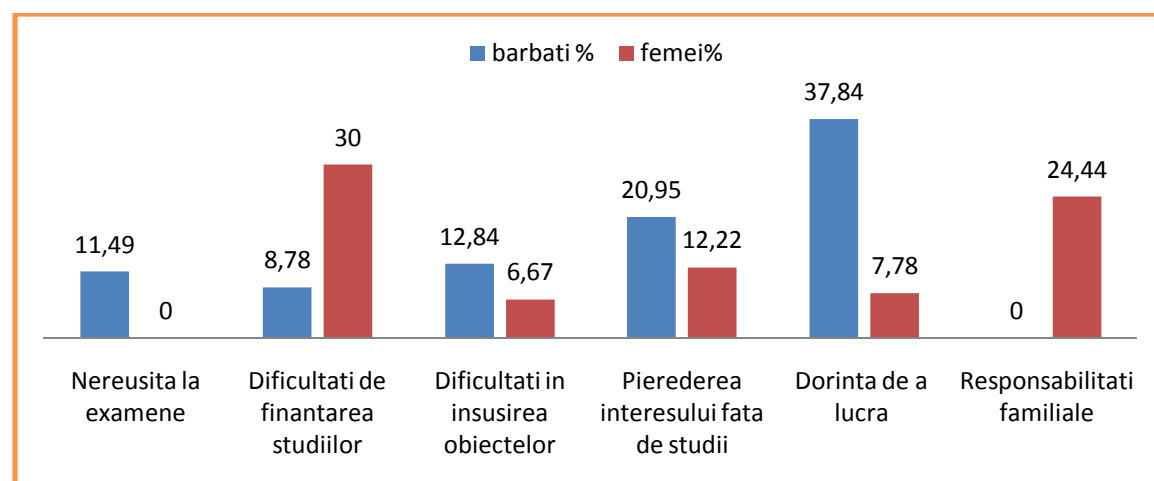
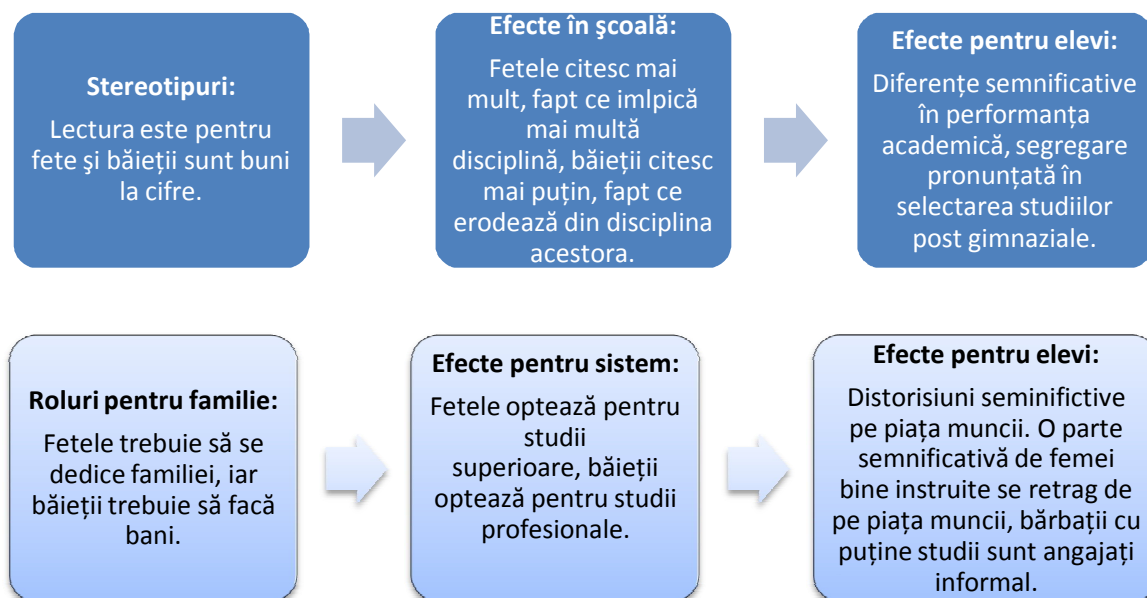

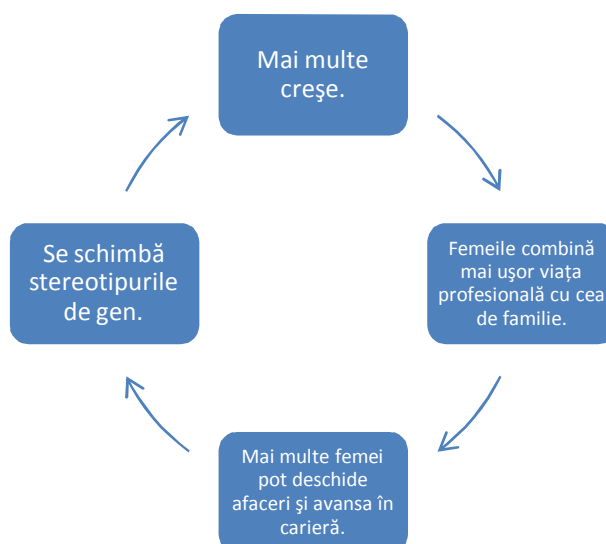
Figura 25: Motivul întreruperii studiilor
Sursa: BNS

IV. RECOMANDĂRI DE POLITICI

Intervențiile de politici pentru asigurarea egalității de gen vor aborda rolurile și stereotipurile de gen. Concluzia acestei analize este, că inegalitățile de gen din educație sunt semnificative, cu implicații suficient de relevante pentru sistem. Aceste inegalități sunt în mare parte generate de *socializarea de gen* a fetelor și băieților. Stereotipurile de gen, care stau la baza acestei socializări de gen, pot fi grupate în două categorii: (i) cele legate de modul de învățare a băieților și fetelor și (ii) cele legate de rolurile de gen în ceea ce privește cariera și viața de familie. Figurile de mai jos descriu schematic implicațiile socializării de gen pentru sistem și pentru elevi.

Stereotipurile de gen din educație nu pot fi eliminate printr-un simplu efort de comunicare. Acest lucru este determinat de mai mulți factori: (i) sistemul educațional nu poate influența semnificativ socializarea de gen din familia elevilor, din mass media și din societate, în general, (ii) experiența campaniilor de comunicare cu tentă socială din Republica Moldova nu este una tocmai reușită, deoarece acestea, de cele mai multe ori, sunt subfinanțate, fragmentate și implementate într-un mod ineficient, (iii) perpetuarea stereotipurilor de gen, relevante sistemului educațional, este determinată de politici patriarhale, eliminarea cărora este esențială – altfel spus, fără un efort susținut de sporire a accesului la servicii de creșă, femeile bine instruite vor continua să se retragă de pe piața muncii, indiferent de atitudinile pe care acestea le au – fapt care perpetuează stereotipul de gen.

Stereotipurile de gen sunt cel mai eficient reduse prin intervenții specifice cu impact real. Cercul virtuos, prezentat mai sus, este exemplificat în practică prin graficul de mai jos. Acesta relevă legătura în *ambele părți* dintre stereotipurile de gen și impactul acestora pe piața muncii. În țările cu stereotipuri pronunțate de gen, diferențele de gen la angajare sunt mai semnificative. În țările, unde diferențele de gen pe piața muncii sunt mai mici (prin rezultatul unor politici eficiente), stereotipurile de gen sunt mai reduse.

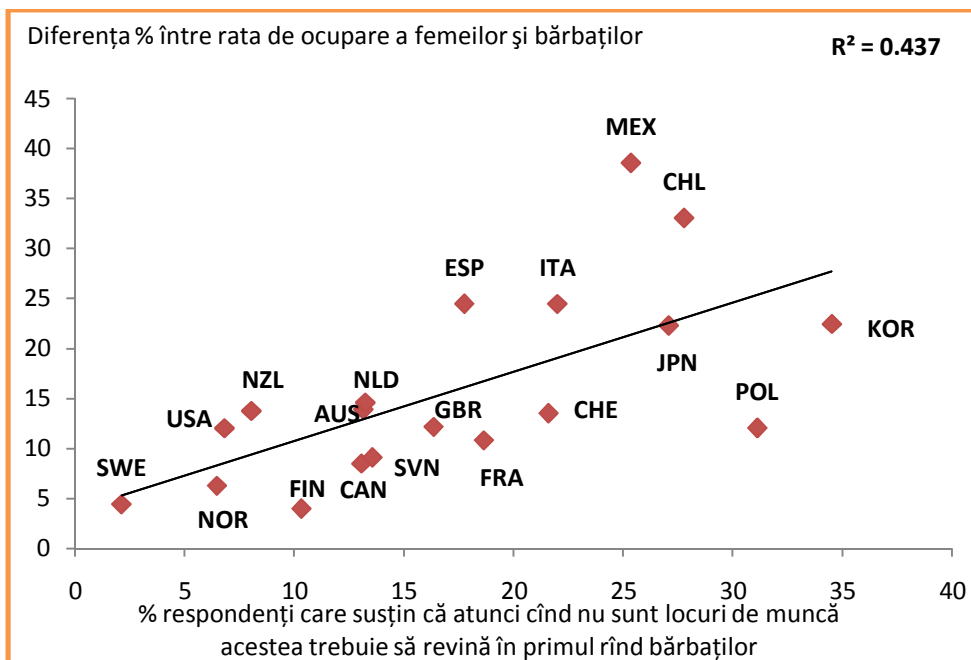

Figura 26: Relația dintre stereotipurile de gen și nivelul de ocupare a femeilor pe piața muncii
Sursa: OECD.

Este nevoie de o abordare pragmatică – 3 intervenții majore și 2 precondiții. Intervențiile de reducere a inegalităților de gen în domeniul educației trebuie în mod prioritar să vizeze: (i) extinderea accesului de servicii de creșe, fapt care va facilita semnificativ posibilitatea femeilor, dar și a bărbaților, de a reconcilia viața profesională cu cea de familie; (ii) un efort mai comprehensiv de promovare a lecturii în rândul elevilor, în special al băieților, (iii) integrarea soluțiilor TIC în procesul educațional, în special pentru elevii din zonele rurale, care nu au acces adecvat la tehnologii informaționale și internet. Totodată, pentru ca aceste priorități să fie implementate cu succes, Ministerul Educației trebuie să se asigure că: (i) colectează date dezagregate pe criteriul de gen, în special cele care țin de performanța academică, (ii) tematica educației pentru gen este o preocupare explicită și concentrată, iar invizibilitatea de gen din programele și materialele curriculare este exclusă și nu promovează stereotipuri de gen.

Este nevoie de un program național de extindere a serviciilor de creșă. Autoritățile ar trebui să își asume o țintă de 50% de acces la creșe până în anul 2020 (în 2014 rata de acces era de 11,8%). Considerăm că unica modalitate de asigurare a astfel de rezultat este ca autoritățile centrale să stabilească un Fond Național pentru Creșe, care ar oferi cofinanțare Autorităților Publice Locale interesate să creeze asemenea servicii în circumscripțiile pe care le administrează. O asemenea intervenție de politică ar presupune alocarea resurselor financiare substanțiale din partea autorităților, în special pentru: (i) intervenții în infrastructură pentru a crea locurile pentru creșă, (ii) alocații anuale pentru fiecare copil întreținut în creșă. Este important să ținem cont de următoarele elemente cu referire la costuri și acoperirea acestora: (i) în multe localități, inclusiv în municipiul Chișinău, scade numărul copiilor din ciclul școlar, fapt care oferă posibilitatea de a adapta spațiile din instituțiile de învățământ pentru serviciile de creșă (ii) o parte din resurse ar putea fi obținute prin redirectionarea deducerilor fiscale de întreținător de la contribuabili în acest fond, (iii) contribuțiile Autorităților Publice Locale și (iv) contribuțiile unor parteneri de dezvoltare strategici. Acoperirea costurilor de întreținere a locurilor de creșă ar putea fi acoperite și datorită faptului că: (i) mai puțini bani vor fi alocați pentru plățile în

concediul de îngrijire a copilului, (ii) contribuțiile fiscale ale mamelor care au copii de vârstă preșcolară încadrate în câmpul muncii, (iii) contribuțiile părinților pentru a acoperi o parte din costurile de întreținere a copiilor.

Este nevoie de un program inovativ național de încurajare a lecturii, în special în rândul băieților.

Datele prezentate mai jos arată, că performanța academică a elevilor este legată direct de timpul pe care aceștia îl dedică lecturii. Lectura dezvoltă mai multe deprinderi utile în rândul elevilor, printre care și disciplina necesară de a lucra asupra temelor de acasă. O parte semnificativă a diferenței în performanța academică a băieților și fetelor se explică anume prin acest fapt. Programul de lectură ar trebui să includă materiale care ar determina mai mulți băieți să lectureze: (i) mai multe reviste, (ii) mai multe materiale despre sport, (iii) mai multe materiale de lectură populare (seria Harry Potter de exemplu).

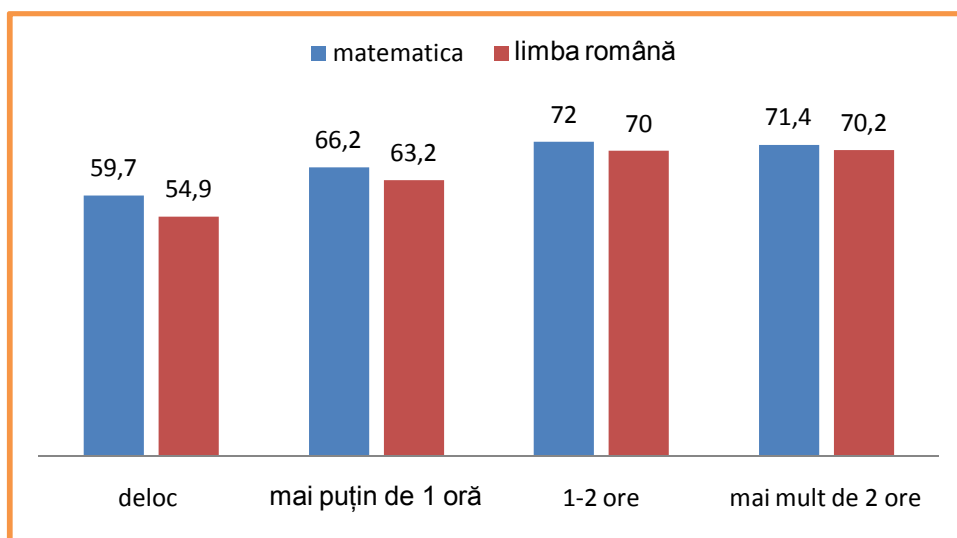

Figura 27: Relația dintre performanța academică și lectură

Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

Un efort mai ferm de integrare a soluțiilor TIC în educație. Ministerul Educației a elaborat în anul 2015 un concept de implementare a soluțiilor TIC în procesul educațional. Conceptul trebuie să se materializeze într-o foaie de parcurs, care să definească explicit cum acestea vor fi integrate în practică și, cel mai important, cum vor ajunge la elevii din zonele rurale și elevii, băieți și fete, care nu au acces la asemenea tehnologii.

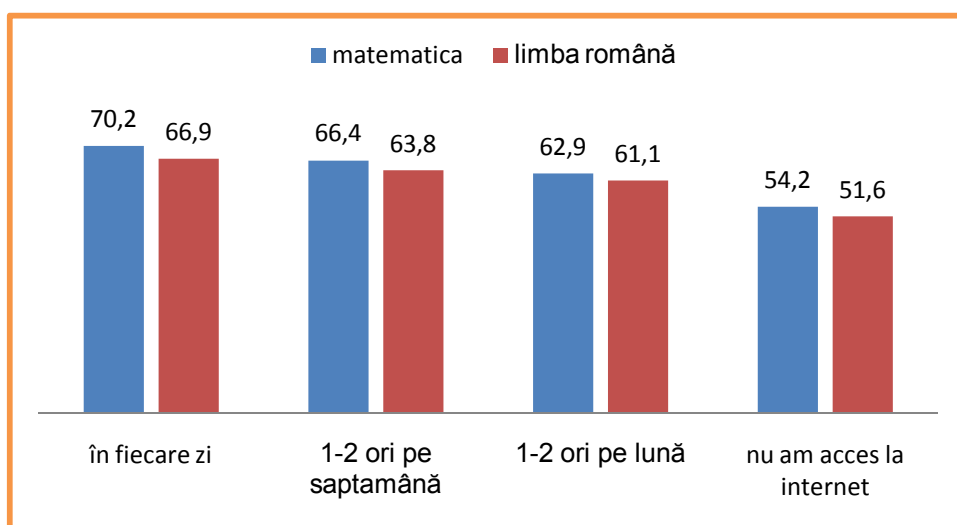

Figura 28: Relația dintre performanța academică și accesul la soluții TIC

Sursa: Evaluarea competențelor de bază, AAC

DESPRE CENTRUL PARTENERIAT PENTRU DEZVOLTARE

Creat în anul 1998, Centrul Parteneriat pentru Dezvoltare (CPD) este o instituție obștească, care își propune să contribuie la promovarea unui discurs integrator cu privire la problematica genurilor umane, statutul femeii și egalitatea de șanse pentru femei și bărbați. CPD se afirmă în calitate de structură neguvernamentală, care pledează pentru implementarea conceptului egalității de gen în toate domeniile vieții, promovarea politicilor publice în domeniu, abordarea problemelor ce țin de rolul femeii în societate și abilitarea acesteia, eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei, fiind concomitent și un centru de documentare, informare și instruire pentru ONG-urile de profil și grupurile de inițiativă.

Scop. Dezvoltarea și consolidarea resurselor și mecanismelor de abilitare echitabilă a femeilor și bărbaților în vederea promovării egalității de gen în Republica Moldova prin susținerea unui demers coerent de influențare a politicilor.

Misiune. CPD promovează valorile egalității de gen, ca parte componentă a unei societăți deschise, în scopul consolidării unui parteneriat autentic de gen.

Viziune. CPD pledează pentru edificarea unei comunități cu perspective și oportunități egale pentru membrii/ele săi/sale, a unei societăți în care femeile și bărbații sunt cetățeni cu drepturi depline, capabili să soluționeze problemele în comun, să beneficieze în mod egal de noile oportunități și să se angajeze plenar în activități politice, economice și sociale.

ADRESA NOASTRĂ:

Centrul "Parteneriat pentru Dezvoltare"
str. Armenească, 13
Chisinau, MD-2012, Republica Moldova
Tel./ fax: +(373 22) 24-13-93
Tel.: +(373 22) 23-70-89; 20-71-58; 20-71-57
www.progen.md,
e-mail: cpd@progen.md